KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 31.8.2009
COM(2009) 441 konč.

2009/0121 (CNS)

Predlog

SKLEP SVETA

o sklenitvi s strani Evropske skupnosti Sporazuma o pristopu Evropske skupnosti h Konvenciji o mednarodnem železniškem prometu (COTIF) z dne 9. maja 1980, kakor je bila spremenjena z Vilenskim protokolom z dne 3. junija 1999
(Besedilo velja za EGP)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. Komisija s tem sporočilom Svetu predloži revidiran predlog sklepa, ki Skupnost pooblašča, da sklene sporazum o pogojih za njen pristop h Konvenciji o mednarodnem železniškem prometu (COTIF) z dne 9. maja 1980, kakor je bila spremenjena z Vilenskim protokolom z dne 3. junija 1999.

2. Pristop Skupnosti je mogoč na podlagi 38. člena COTIF, kakor je bila spremenjena z Vilenskim protokolom, ki ureja pristop regionalnih organizacij za gospodarsko povezovanje.

3. Svet je 28. marca 2003 pooblastil Komisijo za začetek pogajanj s pogodbenicami COTIF, da bi dosegla sporazum o pristopu Skupnosti k navedeni konvenciji. Sklep Sveta je vseboval pogajalske smernice in navodila za pristop Skupnosti k COTIF.

4. Čeprav je bil predlog sklepa Sveta o sprejetju pogojev sporazuma med Skupnostjo in Medvladno organizacijo za mednarodni železniški promet (OTIF) predložen leta 2003[1], pristop Skupnosti k COTIF ni bil mogoč pred začetkom veljavnosti Vilenskega protokola, za kar so bile potrebne številne ratifikacije držav članic OTIF. COTIF, kakor je bila spremenjena z Vilenskim protokolom, je začela veljati julija 2006.

5. Komisija je predlog iz leta 2003 za pristop Evropske skupnosti k COTIF Svetu in Evropskemu parlamentu predložila 17. novembra 2003. Evropski parlament je 10. marca 2004 podal pozitivno mnenje o predlogu, ki ga je odobril brez sprememb po prvi obravnavi. Vendar je poudaril, da bi morala Skupnost prositi OTIF za pojasnila in zagotovila glede enega določenega vprašanja. Pokazalo se je, da drugi odstavek 3. člena COTIF, ki naj bi zagotovil skladnost med pravnima sistema Skupnosti in OTIF, te dejansko ni ustrezno zagotavljal. Pravni pregled COTIF in njenih dodatkov je potrdil, da med pravim redom Skupnosti in COTIF obstajajo številne razlike, tako v zvezi s pravili o sodni pristojnosti iz COTIF (12. in 28. člen) kot tudi s pravili v nekaterih dodatkih (E, F in G).

6. Države članice so se tega neskladja dobro zavedale in so na uradni predlog Komisije v skladu z 42. členom COTIF podale izjave proti zgoraj navedenim dodatkom k COTIF. Zaradi teh izjav se določbe teh dodatkov v zadevnih državah niso uporabljale. S tem je bila odpravljena tudi možnost kakršnega koli neskladja z zakonodajo Skupnosti glede zadev, obravnavanih v teh dodatkih, vendar so se hkrati samodejno prenehala uporabljati tudi pravila, ki niso bila sporna.

7. Da bi zaščitila pravni sistem Evropske skupnosti, je Skupnost predlagala, da se sporazumu doda ustrezna določba (t. i. klavzula o neposeganju), s katero bi se izognili kakršnim koli pravnim neskladjem med COTIF ter veljavnim in nastajajočim pravnim redom Skupnosti.

8. Skupina Komisije za zunanje pristojnosti Skupnosti, ki deluje znotraj njenih služb, je proučila glavna vprašanja, povezana s pristopom Skupnosti 19. aprila 2007. Kot najprimernejše nadaljnje ukrepanje je predlagala naslednje:

---

[1] COM(2003) 696, 17.11.2003.

– Komisija bi se morala z OTIF dogovoriti, da se v Sporazum o pristopu Skupnosti k COTIF vključi standardna klavzula o neposeganju;

– države članice bi morale vztrajati pri svojih izjavah proti dodatkom k COTIF (E, F in G). Države članice, ki so ratificirale Vilenski protokol iz leta 1999, vendar še niso podale izjave proti tem dodatkom, bi to morale prav tako storiti;

– po pristopu Skupnosti k COTIF bi tudi Skupnost morala podati izjavo proti dodatkom k COTIF (E, F in G);

– navedene izjave (držav članic in Skupnosti) bi se morale umakniti, ko bi se odpravile pravne neskladnosti med obema pravnima sistemoma.

9. Svet je o tem pristopu razpravljal leta 2007, kar je omogočilo ponoven začetek pogajanj z OTIF, zlasti glede vprašanja o ustrezni klavzuli o neposeganju. Hkrati se je nadaljevalo delo za rešitev vprašanja o pravnih neskladjih med pravnima sistemoma ES in OTIF, ki je bilo leta 2008 zaključeno.

10. Na pogajalskih zasedanjih med Komisijo in OTIF, ki so potekala maja in junija 2009, je nastal priloženi osnutek skupnega sporazuma. Trenutno stanje je takšno, da je COTIF veljavna, Evropska skupnost pa ji lahko zdaj pristopi. Vprašanja skladnosti med pravom Evropske skupnosti in COTIF so načeloma rešena, saj so bile potrebne spremembe COTIF 23., 24. in 25. junija 2009 predložene pristojnemu odboru OTIF, ki jih je tudi sprejel. Te spremembe bodo začele veljati 12 mesecev po tem, ko bo OTIF o njih obvestila svoje države članice.

11. Priloženi sporazum je bil torej pripravljen ob upoštevanju vseh teh vprašanj in pomeni izpolnitev obveznosti iz pooblastila Sveta ter Evropski skupnosti omogoča, da še naprej sledi svojemu cilju razširitve železniškega območja Skupnosti in ustvari več možnosti za razvoj železniškega trga.

12. Ob upoštevanju navedenega in v skladu z veljavnimi postopki Komisija:

– umika predlog sklepa o pooblastilu Skupnosti za sklenitev sporazuma o pogojih za njen pristop h Konvenciji o mednarodnem železniškem prometu, sprejetega leta 2003 (COM(2003) 696 konč. z dne 17. novembra 2003),

– predlaga, da Svet sprejme priloženi sklep,

– to sporočilo naslavlja na Svet.

2009/0121 (CNS)

Predlog

SKLEP SVETA

o sklenitvi s strani Evropske skupnosti Sporazuma o pristopu Evropske skupnosti h Konvenciji o mednarodnem železniškem prometu (COTIF) z dne 9. maja 1980, kakor je bila spremenjena z Vilenskim protokolom z dne 3. junija 1999
(Besedilo velja za EGP)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 71 ter 300(2) in (3) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije[2],

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta[3],

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Razvoj železniške interoperabilnosti, tako znotraj Skupnosti kot tudi med Skupnostjo in njenimi sosednjimi državami, je ena od glavnih sestavin prometne politike, katere cilj je zlasti zagotoviti večje ravnovesje med različnimi načini prevoza.

(2) Evropska skupnost ima izključno pristojnost ali pa si s svojimi državami članicami deli pristojnost na področjih, ki jih ureja Konvencija o mednarodnem železniškem prometu (COTIF) z dne 9. maja 1980, kakor je bila spremenjena z Vilenskim protokolom z dne 3. junija 1999 (v nadaljnjem besedilu: COTIF).

(3) Pristop Evropske skupnosti k COTIF za namene izvrševanja njenih pristojnosti omogoča 38. člen COTIF, kakor je bila spremenjena z Vilenskim protokolom.

(4) Komisija se je v imenu Skupnosti s pogodbenicami COTIF na pogajanjih dogovorila o Sporazumu o pristopu Evropske skupnosti k COTIF.

(5) Dokler ne bodo razrešena številna neskladja med določbami nekaterih dodatkov k COTIF in pravom Skupnosti, bi morala Evropska skupnost v zvezi s svojim pristopom k COTIF na podlagi 42. člena COTIF podati izjavo o neuporabi dodatkov E, F in G k COTIF –

---

[2] UL C [...], [...], str. [...].
[3] UL C [...], [...], str. [...].

SKLENIL:

Člen 1

1. Sporazum o pristopu Evropske skupnosti h Konvenciji o mednarodnem železniškem prometu (COTIF) z dne 9. maja 1980, kakor je bila spremenjena z Vilenskim protokolom z dne 3. junija 1999, se odobri v imenu Skupnosti pod naslednjimi pogoji:

– Skupnost po pristopu poda izjavo o izvrševanju svojih pristojnosti,

– Skupnost po pristopu poda izjavo o neuporabi dodatkov E, F in G k COTIF.

2. Besedilo Sporazuma in izjave iz odstavka 1 so temu sklepu priloženi.

Člen 2

Predsednik Sveta se pooblasti, da imenuje osebo, ki je pooblaščena za podpis Sporazuma, s katerim Skupnost daje soglasje o sprejemu obveznosti Sporazuma, za podajanje s tem povezanih izjav in deponiranje listine o odobritvi v imenu Skupnosti.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik

PRILOGA 1

SPORAZUM

O PRISTOPU EVROPSKE SKUPNOSTI H KONVENCIJI O MEDNARODNEM ŽELEZNIŠKEM PROMETU (COTIF) Z DNE 9. MAJA 1980, KAKOR JE BILA SPREMENJENA Z VILENSKIM PROTOKOLOM Z DNE 3. JUNIJA 1999

MEDVLADNA ORGANIZACIJA ZA MEDNARODNI ŽELEZNIŠKI PROMET

IN

EVROPSKA SKUPNOST STA SE –

ob upoštevanju Konvencije o mednarodnem železniškem prometu (COTIF) z dne 9. maja 1980, kakor je bila spremenjena z Vilenskim protokolom z dne 3. junija 1999 (v nadaljnjem besedilu: Konvencija), in zlasti 38. člena navedene konvencije,

ob upoštevanju pristojnosti, ki jih ima Evropska skupnost na nekaterih področjih Konvencije na podlagi Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ker Konvencija ustanavlja Medvladno organizacijo za mednarodni železniški promet (OTIF) s sedežem v Bernu,

ker je namen pristopa Evropske skupnosti h Konvenciji pomagati OTIF pri uresničevanju njenih ciljev pospeševanja, izboljševanja in olajševanja mednarodnega železniškega prometa, tako s tehničnega kot s pravnega vidika,

ker v skladu s 3. členom Konvencije obveznosti, ki izhajajo iz Konvencije glede mednarodnega sodelovanja, za države članice, ki so hkrati tudi članice Evropskih skupnosti ali države pogodbenice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ne prevladujejo nad njihovimi obveznostmi, ki jih imajo kot članice Evropskih skupnosti ali države pogodbenice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru,

ker je za dele Konvencije, za katere je pristojna Evropska skupnost, potrebna klavzula o neposeganju, ki določa, da države članice Evropske skupnosti med seboj ne morejo neposredno uresničevati in uporabljati pravic in obveznosti, ki izhajajo iz Konvencije,

ker se Konvencija v celoti uporablja med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter drugimi pogodbenicami Konvencije na drugi strani,

ker pristop Evropske skupnosti h Konvenciji zahteva, da se oblikujejo jasna pravila za uporabo določb Konvencije v Evropski skupnosti in njenih državah članicah,

ker morajo pogoji za pristop Evropske skupnosti h Konvenciji omogočati Skupnosti, da v okviru Konvencije izvršuje pristojnosti, ki so ji jih dodelile države članice –

DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

Člen 1

Evropska skupnost pristopa h Konvenciji pod pogoji, določenimi v tem sporazumu, po 38. členu Konvencije.

Člen 2

Pogodbenice Konvencije, ki so članice Evropske skupnosti, v svojih medsebojnih odnosih uporabljajo predpise Skupnosti, če obstajajo predpisi Skupnosti, ki urejajo posebej določeno področje in se uporabljajo v posebnih primerih, ne glede na cilj in namen Konvencije ter uporabo Konvencije v celoti v drugih pogodbenicah.

Člen 3

Ob upoštevanju določb tega sporazuma se določbe Konvencije razlagajo tako, da vključujejo tudi Evropsko skupnost v okviru njenih pristojnosti, in različne pojme, ki se uporabljajo za označevanje pogodbenic Konvencije in njihovih predstavnikov, je treba ustrezno razumeti.

Člen 4

Evropska skupnost ne prispeva v proračun OTIF in ne sodeluje pri odločanju o navedenem proračunu.

Člen 5

1. Evropska skupnost je ne glede na uresničevanje svoje pravice do glasovanja iz 6. člena upravičena do zastopanja in sodelovanja v delovanju vseh organov OTIF, v katerih je ena od njenih držav članic upravičena do zastopanja kot pogodbenica in v katerih se lahko odloča o zadevah, ki spadajo v njeno pristojnost. Evropska skupnost ne more biti članica upravnega odbora. Lahko je vabljena na zasedanja tega odbora, kadar se odbor želi z njo posvetovati o vprašanjih skupnega interesa, uvrščenih na dnevni red.

2. Evropsko skupnost zastopa Evropska komisija. Evropska komisija lahko pooblasti eno ali več držav članic Skupnosti, da jo zastopajo.

Člen 6

1. Za odločanje o zadevah, v katerih ima Evropska skupnost izključno pristojnost, Evropska skupnost uresničuje pravice do glasovanja svojih držav članic v okviru Konvencije.

2. Za odločanje o zadevah, v katerih si Evropska skupnost deli pristojnost s svojimi državami članicami, glasuje bodisi samo Evropska skupnost bodisi samo njene države članice.

3. Ob upoštevanju sedmega odstavka 26. člena Konvencije ima Evropska skupnost število glasov, enako številu glasov njenih članic, ki so hkrati tudi države članice OTIF. Kadar glasuje Evropska skupnost, njene države članice ne glasujejo.

4. Evropska skupnost za vsak posamezni primer posebej obvesti druge pogodbenice Konvencije, kdaj bo pri različnih točkah dnevnega reda generalne skupščine in drugih organov odločanja, uresničevala pravice do glasovanja iz odstavkov 1 do 3 zgoraj. Ta obveznost velja tudi za dopisno sprejemanje odločitev. Generalni sekretar OTIF se obvesti dovolj zgodaj, da lahko zadevne informacije razpošlje skupaj z gradivom za zasedanje ali da se odločitve lahko sprejmejo dopisno.

Člen 7

Obseg pristojnosti Skupnosti se na splošno navede v pisni izjavi, ki jo da Evropska skupnost ob sklenitvi tega sporazuma. Ta izjava se lahko po potrebi spremeni z uradnim obvestilom, ki ga Evropska skupnost pošlje OTIF. Ta ne nadomešča ali v nobenem primeru ne omejuje zadev, ki jih lahko obravnavajo obvestila o pristojnosti Skupnosti, preden OTIF odloča s formalnim glasovanjem ali drugače.

Člen 8

Za vse morebitne spore med pogodbenicami tega sporazuma o pristopu glede razlage, uporabe ali izvajanja tega sporazuma, vključno z njegovim obstojem, veljavnostjo in prenehanjem veljavnosti, se uporablja V. del Konvencije.

Člen 9

Ta sporazum začne veljati prvi dan prvega meseca po podpisu sporazuma s strani pogodbenic. Drugi odstavek 34. člena Konvencije se v tem primeru ne uporablja.

Člen 10

Ta sporazum velja za nedoločen čas.

Če vse države članice OTIF, ki so hkrati članice Evropske skupnosti, odpovedo Konvencijo, se šteje, da je Evropska skupnost podala uradno obvestilo o tej odpovedi kot tudi o odpovedi tega sporazuma na dan, ko je zadnja država članica Evropske skupnosti, ki odpoveduje Konvencijo, podala odpoved po 41. členu Konvencije.

Člen 11

Pogodbenice Konvencije, ki niso članice Evropske skupnosti, vendar na podlagi mednarodnih sporazumov z Evropsko skupnostjo uporabljajo ustrezno zakonodajo Evropske skupnosti, lahko s privolitvijo depozitarja Konvencije podajo posamične izjave glede ohranitve svojih pravic in obveznosti v okviru sporazumov z Evropsko skupnostjo, COTIF in s tem povezanih predpisov.

V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenci po predložitvi pooblastil v predpisani in pravilni obliki podpisali ta sporazum.

V …, dne (meseca) ... (leta) v angleškem jeziku v dveh izvirnikih, od katerih enega hrani OTIF, drugega pa Evropska skupnost. Za prevod in razdelitev končne različice Sporazuma so pristojne institucije pogodbenic.

Za Medvladno organizacijo za mednarodni železniški promet (OTIF)

Za Evropsko skupnost

PRILOGA 2

IZJAVA EVROPSKE SKUPNOSTI O IZVAJANJU PRISTOJNOSTI

V železniškem sektorju si Evropska skupnost deli pristojnost s svojimi državami članicami v skladu s členi 70, 71, 80(1) in 156 Pogodbe ES.

Naslov V Pogodbe ES ureja skupno prometno politiko Evropske skupnosti, naslov XV pa določa prispevek Evropske skupnosti k vzpostavitvi in razvoju vseevropskih omrežij na področju prometa.

Člen 71 naslova V Pogodbe ES natančneje določa, da lahko Evropska skupnost sprejme:

– skupna pravila, ki se uporabljajo za mednarodni prevoz na ozemlje ali z ozemlja države članice ali za prevoz prek ozemlja ene ali več držav članic;

– pogoje, pod katerimi lahko prevozniki opravljajo prevoz v državi članici, v kateri nimajo sedeža;

– ukrepe za izboljšanje varnosti prevoza;

– vse druge ustrezne predpise.

Glede vseevropskih omrežij člen 155 naslova XV Pogodbe ES natančneje določa, da Evropska skupnost:

– pripravi vrsto smernic, ki zajemajo cilje, prednostne naloge in splošno zasnovo ukrepov, predvidenih na področju vseevropskih omrežij; v teh smernicah se opredelijo projekti skupnega interesa;

– izvaja ukrepe, za katere se izkaže, da so potrebni za zagotovitev medobratovalnosti omrežij, zlasti na področju usklajevanja tehničnih standardov;

– lahko podpira projekte skupnega interesa, ki jih podpirajo države članice in ki so opredeljeni v okviru smernic iz prve alinee, zlasti s študijami izvedljivosti, kreditnimi garancijami ali subvencioniranjem obrestnih mer; Skupnost lahko prek Kohezijskega sklada pomaga financirati tudi posebne projekte v državah članicah na področju prometne infrastrukture.

Na podlagi teh dveh določb je Evropska skupnost sprejela večje število pravnih instrumentov, ki se uporabljajo za železniški promet.

Po pravu Evropske skupnosti ima Evropska skupnost izključno pristojnost na področju železniškega prometa, kjer Konvencija o mednarodnem železniškem prometu (COTIF) z dne 9. maja 1980, kakor je bila spremenjena z Vilenskim protokolom z dne 3. junija 1999 (v nadaljnjem besedilu: Konvencija), ali pravni instrumenti, sprejeti na njeni podlagi, vplivajo na veljavne predpise Skupnosti.

Države članice Evropske skupnosti nimajo pristojnosti na področjih, ki jih ureja Konvencija in so v izključni pristojnosti Evropske skupnosti.

Kadar predpisi Skupnosti obstajajo, vendar Konvencija ali pravi instrumenti, sprejeti na njeni podlagi, nanje ne vplivajo, si Evropska skupnost na področjih, povezanih s Konvencijo, deli pristojnost z državami članicami.

Seznam ustreznih instrumentov Skupnosti, ki začnejo veljati z začetkom veljavnosti tega sporazuma, je naveden v Dodatku. Obseg pristojnosti Skupnosti, ki izhajajo iz teh besedil, je treba presojati na podlagi posebnih določb vsakega besedila, zlasti glede na to, ali te določbe predstavljajo skupna pravila. Pristojnost Skupnosti se neprestano razvija. V okviru Pogodbe lahko pristojne institucije sprejemajo odločitve, s katerimi se določi obseg pristojnosti Evropske skupnosti. Evropska skupnost si tako pridržuje pravico, da ustrezno spremeni to izjavo, ne da bi bil to pogoj za izvajanje pristojnosti na področjih, ki jih ureja Konvencija.

DODATEK K PRILOGI 2

INSTRUMENTI SKUPNOSTI, KI SE NANAŠAJO NA ZADEVE, KI JIH OBRAVNAVA KONVENCIJA

Do zdaj je Skupnost med drugim izvajala svoje pristojnosti z naslednjimi instrumenti Skupnosti:

GOSPODARSKA ZAKONODAJA/ZAKONODAJA O DOSTOPU NA TRG

– Uredba št. 11 o odpravi diskriminacije pri prevozninah in pogojih za prevoz po členu 79(3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti (UL L 532, 16.8.1960, str. 1121)

– Direktiva Sveta 91/440/EGS z dne 29. julija 1991 o razvoju železnic Skupnosti (UL L 237, 24.8.1991, str. 25)

– Direktiva Sveta 95/18/ES z dne 19. junija 1995 o izdaji licence prevoznikom v železniškem prometu (UL L 143, 27.6.1995, str. 70)

– Direktiva 2001/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2001 o spremembi Direktive Sveta 91/440/EGS o razvoju železnic Skupnosti (UL L 75, 15.3.2001, str. 1)

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2001/13/ES z dne 26. februarja 2001 o spremembi Direktive Sveta 95/18/ES o izdaji licence prevoznikom v železniškem prometu (UL L 75, 15.3.2001, str. 26)

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2001/14/ES z dne 26. februarja 2001 o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (UL L 75, 15.3.2001, str. 29)

– Direktiva 2004/51/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o spremembi Direktive Sveta 91/440/EGS o razvoju železnic Skupnosti (UL L 164, 30.4.2004, str. 164–172 in UL L 220, 21.6.2004, str. 58–60)

– Uredba (ES) št. 1371/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o pravicah in obveznostih potnikov v železniškem prometu (UL L 315, 3.12.2007, str. 14)

– Direktiva 2007/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o spremembi Direktive Sveta 91/440/EGS o razvoju železnic Skupnosti in Direktive 2001/14/ES o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti in naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture (UL L 315, 3.12.2007, str. 44)

– ZAKONODAJA O INTEROPERABILNOSTI IN VARNOSTI

– Direktiva Sveta 96/48/ES z dne 23. julija 1996 o interoperabilnosti vseevropskega železniškega sistema za visoke hitrosti (UL L 235, 17.9.1996, str. 6)

– Direktiva 2001/16/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2001 o interoperabilnosti vseevropskega železniškega sistema za konvencionalne hitrosti (UL L 110, 20.4.2001, str. 1)

– Direktiva Sveta 96/49/ES z dne 23. julija 1996 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s prevozom nevarnega blaga po železnici (UL L 235, 17.9.1996, str. 25)

– Direktiva 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o varnosti na železnicah Skupnosti ter o spremembi Direktive Sveta 95/18/ES o izdaji licence prevoznikom v železniškem prometu in Direktive 2001/14/ES o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (UL L 164, 30.4.2004, str. 44–113 in UL L 220, 21.6.2004, str. 16–39)

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/50/ES z dne 29. aprila 2004 o spremembi Direktive Sveta 96/48/ES o interoperabilnosti vseevropskega železniškega sistema za visoke hitrosti in Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2001/16/ES o interoperabilnosti vseevropskega železniškega sistema za konvencionalne hitrosti (UL L 164, 30.4.2004, str. 114–163 in UL L 220, 21.6.2004, str. 40–57)

– Uredba (ES) št. 881/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o ustanovitvi Evropske železniške agencije (UL L 164, 30.4.2004, str. 1–43 in UL L 220, 21.6.2006, str. 3–14)

– Direktiva 2007/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o izdaji spričeval strojevodjem, ki upravljajo lokomotive in vlake na železniškem omrežju Skupnosti (UL L 315, 3.12.2007, str. 51)

– Direktiva 2008/57/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o interoperabilnosti železniškega sistema v Skupnosti (prenovitev) (UL L 191, 18.7.2008, str. 1)

– Direktiva 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o notranjem prevozu nevarnega blaga (UL L 260, 30.9.2008, str. 13)

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2008/110/ES z dne 16. decembra 2008 o spremembah Direktive 2004/49/ES o varnosti na železnicah Skupnosti (Direktiva o varnosti na železnicah) (UL L 345, 23.12.2008, str. 62)

– Uredba (ES) št. 1335/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o spremembah Uredbe (ES) št. 881/2004 o ustanovitvi Evropske železniške agencije (Uredba o Agenciji) (UL L 354, 31.12.2008, str. 51)

OBVEZNOSTI IZ OPRAVLJANJA JAVNIH STORITEV

– Uredba (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (UL L 315, 3.12.2007, str. 1)

PRILOGA 3

IZJAVA EVROPSKE SKUPNOSTI
V SKLADU Z 42. ČLENOM COTIF

Dokler ne bodo odpravljene nekatere pravne neskladnosti med zakonodajo Skupnosti in nekaterimi pravili COTIF, Evropska skupnost naslednjih dodatkov k COTIS ne bo uporabila v celoti:

1. Enotna pravila za pogodbo o uporabi infrastrukture v mednarodnem železniškem prometu (CUI – Dodatek E h Konvenciji);

2. Enotna pravila za potrditev tehničnih standardov in sprejetje enotnih tehničnih predpisov za železniški material, namenjen uporabi v mednarodnem prometu (APTU – Dodatek F h Konvenciji);

3. Enotna pravila za tehnično odobritev železniškega materiala, ki se uporablja v mednarodnem prometu (ATMF – Dodatek G h Konvenciji).

INTERNA PRAVILA SVETA, DRŽAV ČLANIC IN KOMISIJE O UDELEŽBI SKUPNOSTI IN NJENIH DRŽAV ČLANIC NA ZASEDANJIH V OKVIRU KONVENCIJE O MEDNARODNEM ŽELEZNIŠKEM PROMETU IZ LETA 1999

Ob upoštevanju zahteve po enotni mednarodni zastopanosti Evropske skupnosti in njenih držav članic v skladu s Pogodbo ES in sodno prakso Evropskega sodišča tudi pri izpolnjevanju mednarodnih obveznosti

se Svet, države članice in Komisija strinjajo z naslednjimi internimi pravili:

1. NARAVA IN PODROČJE UPORABE

1.1. Ta dokument določa interna pravila, ki so jih sprejeli Svet, države članice in Komisija v zvezi s pripravo na zasedanja v okviru Konvencije o mednarodnem železniškem prometu iz leta 1999 (v nadaljnjem besedilu: Konvencija). Ta interna pravila se uporabljajo za vsa zasedanja, ki jih organizira Medvladna organizacija za mednarodni železniški promet (OTIF) v zvezi z uporabo Konvencije.

2. RAZDELITEV NALOG NA PODLAGI PRISTOJNOSTI

2.1. O zadevah v zvezi z železniškim prometom, za katere so pristojne države članice, predsedstvo na lastno pobudo ali na zahtevo Komisije ali delegacij držav članic EU skliče usklajevalne sestanke delegacij držav članic pred vsakim zasedanjem iz odstavka 1, med njim ali po njem, da bi pripravilo usklajena stališča. Predsedstvo ta usklajena stališča izreče.

2.2. Komisija v imenu Skupnosti izreče stališča Skupnosti o zadevah, ki spadajo v njeno pristojnost, zlasti v zvezi s:

- členom 71 naslova V Pogodbe ES,
- členom 155 naslova XV Pogodbe ES,
- vsemi drugimi zadevami, ki so izključno ali predvsem v pristojnosti Skupnosti iz naslova V ali naslova XV Pogodbe ES,
- in zlasti z instrumenti Skupnosti, ki se nanašajo na zadeve, ki jih obravnava Konvencija in so podrobno navedeni v Dodatku k Prilogi 2 k Sporazumu o pristopu Evropske skupnosti h Konvenciji.

2.3. Predsedstvo in Komisija se dogovorita, kdo bo podal morebitne izjave v imenu Skupnosti in njenih držav članic v primerih, ko so njihove pristojnosti neločljivo povezane. Komisija izreče skupno stališče, če je zadevno vprašanje predvsem v pristojnosti Skupnosti, predsedstvo pa v primerih, če je zadevno vprašanje predvsem v pristojnost držav članic.

3. OBLIKOVANJE STALIŠČ IN POSTOPEK USKLAJEVANJA

3.1. Vsa stališča Skupnosti in njenih držav članic na zasedanjih OTIF se ustrezno uskladijo.

Države članice si pri zadevah, ki spadajo v njihovo pristojnost, prizadevajo pripraviti usklajena stališča. Osnutki izjav o stališčih se državam članicam posredujejo vnaprej.

O predlogih stališč Skupnosti ter skupnih stališč med Skupnostjo in njenimi državami članicami, ki jih pripravi Komisija, se razpravlja v pristojnih odborih, ustanovljenih z ustreznimi direktivami Skupnosti o železnici, in sicer:

– odbor za prevoz nevarnega blaga pri vprašanjih, ki spadajo pod dodatek RID h Konvenciji; če se ta vprašanja nanašajo na železniško interoperabilnost ali skupni pristop k varnosti, izdelan na podlagi Direktive 2004/49/ES, je treba stališče Skupnosti pripraviti v sodelovanju z odborom za železniško interoperabilnost in varnost;

– odbor o razvoju železnic Skupnosti pri vprašanjih, ki spadajo pod dodatke CIV, CIM, CUV in CUI h Konvenciji, ter za druge sisteme enotnih pravil, ki jih je pripravila OTIF;

– odbor za železniško interoperabilnost in varnost pri vprašanjih, ki spadajo pod dodatka APTU in ATMF h Konvenciji.

Komisija in države članice si na usklajevalnih sestankih na kraju samem kar najbolj prizadevajo oblikovati soglasno stališče.

3.2. Pri delovanju na področju prevoza nevarnega blaga Evropsko skupnost v strokovnem odboru RID zastopa Evropska komisija, ki ji zaradi strokovnega znanja pomagajo strokovnjaki iz držav članic in/ali Evropska železniška agencija oziroma ki po potrebi pooblasti države članice, da jo zastopajo.

3.3. Komisija obvesti ustrezen odbor o točkah dnevnega reda vsakega zasedanja OTIF, za katere je po njenem mnenju potrebno, da ga zastopa Skupnost ali Skupnost in njene države članice.

3.4. Če je za točke dnevnega reda predvideno glasovanje, Komisija poda svoje mnenje o tem, ali glasuje Skupnost ali posamezne države članice.

3.5. O izvajanju pristojnosti ter o pravilih glede zastopanja in glasovanja o točkah dnevnega reda, ki spadajo v izključno pristojnost Skupnosti, se odloča na usklajevalnih sestankih, ki potekajo v odborih iz odstavka 3.1.

3.6. Po potrebi lahko usklajevalni sestanek poteka na kraju zasedanja.

4. PRAVICA DO ZASTOPANJA STALIŠČA

4.1. Če predsedstvo ni zastopano na zasedanjih iz odstavka 1, stališče Skupnosti in njenih držav članic glede zadev iz odstavka 2.1 in po potrebi odstavka 2.3, doseženo v postopku usklajevanja, predstavi odposlanec zastopane države članice, ki je prva na seznamu predsedovanj EU.

5. GLASOVANJE

5.1. Komisija v imenu Evropske skupnosti uresničuje volilne pravice Skupnosti na podlagi stališč Skupnosti ali skupnih stališč glede zadev iz odstavka 2.2 in po potrebi odstavka 2.3, doseženih v postopku usklajevanja.

Dogovoriti se je mogoče, da v primerih, ko Skupnosti ne zastopa Komisija, predsedstvo uresničuje volilne pravice Skupnosti v zvezi z navedenimi zadevami na podlagi skupnih stališč.

5.2. **Države članice uresničujejo svoje volilne pravice le glede zadev iz odstavka 2.1 in po potrebi odstavka 2.3 na podlagi usklajenih ali skupnih stališč, doseženih v postopku usklajevanja.**

6. PRAVICA DO ZASTOPANJA STALIŠČA IN GLASOVANJE V PRIMERU NESOGLASJA

6.1. **Če zadeve, o katerih je razpravljal eden od treh odborov iz odstavka 3.1, ostanejo nerešene, se nemudoma predložijo Odboru stalnih predstavnikov. Če se Komisija in države članice ne morejo sporazumeti o zadevah, se države članice in Komisija vzdržijo sprejemanja kakršnega koli stališča ali glasovanja, ki bi lahko škodilo pravnemu redu Skupnosti.**

6.2. **Odločitve iz odstavka 6.1 ne vplivajo na ustrezne pristojnosti Skupnosti in njenih držav članic.**